

VTLV- TRANG ĐẶC BIỆT CHO NGÀY LẠ MA – HALLOWEEN.

(Hình: Bé Vinna, cháu ngoại của LVH, chơi Halloween, trong vườn bí ngô 2025!) CHÁU ÔNG NGOẠI HẸI CHƠI VỚI BÍ ĐỎ HALLOWEEN

HALLOWEEN!

Mừng Halloween 2025! – Chúc Bạn Gặp Ma Quỷ Đêm Trăng Máu!

–Khi trăng lên, tiếng gió rít qua khung cửa,
bầy linh hồn lang thang đang tìm người bạn cũ thân thương,... là
Bạn đó!

Nếu nghe tiếng gõ cửa đêm nay, đừng mở cửa nhé – vì biết đâu,
đó không phải người sống đâu! là ma đó! (khà! khà! sợ chưa?)

Chúc Bạn và Gia Đình có một Halloween rợn tóc gáy, nhưng OK!

vẫn... còn sống sót vui vầy mà!

LÊ VĂN HẢI

TRUYỆN HALLOWEEN:

Bà Phù Thủy và Bữa Tiệc Ma – Phương Hoa

Hà vừa đi làm về thì nhận được điện thoại của bà Định, mẹ chồng nàng. Cũng như mọi khi, bà hỏi con dâu với giọng nói có chút e dè, gần như là năn nỉ:

– Cuối tuần này tụi con có nhà không? Mẹ muốn bắt xe buýt xuống thăm đồ chơi với thằng Cay, nhớ nó quá! Với lại, bữa trước mẹ đã hứa với thằng Cay là sẽ dắt nó đi xin kẹo trong ngày Lễ Ma năm nay...

Thằng cháu nội năm tuổi tên Keith mà bà Định cứ một điếu Cay hai điếu Cay, làm cho Hà vẫn đã không có cảm tình với bà lại

càng thêm ác còm. Bà nói chưa dứt câu nàng lập tức gạt phăng:

– Thôi đi mẹ ơi! Thăm viếng làm chi hòng biết nữa! Mẹ già rồi, đi nhà đi cho nó khỏe thân, cuội tuôn này tội con sẽ đưa nó đi chơi xa.

Nói xong Hà gác máy cái rụp, sợ phải nghe bà mẹ chongo tiếp tục ca còm làm cho đời ý.

Sự thật thì Hà không đi đâu cả. Nàng đã hứa với Keith là cuội tuôn vào ngày 10 Ma nàng sẽ dắt nó đi xin kẹo.

Đôi lúc Hà cũng còm thây áy náy và bết nhón khi đi xỏ với mẹ chongo như thế. Nhưng mỗi lần nghĩ đến việc bà tìm cách ngăn cản không cho Đạt kết hôn với nàng là cái cục tức nó lại trào lên cả. Hà không bao giờ quên được chuyện người ta nói lại với nàng, có lần bà Định kêu nàng là “Phù Thây,” đã làm cho Đạt mê mẩn không chịu cưới con gái người bạn thân thuở còn đi nuôi tù bên Việt Nam của bà, theo sự hứa hẹn từ lâu giữa hai người.

Hà tức lắm. Sau khi cưới nhau rồi có con, Hà rập tâm trừ thù bà mẹ chongo, tìm cách để tách bà ra khỏi gia đình nhỏ bé của nàng. Nhưng Đạt là người rất có hiếu và thương mẹ, Hà biết vậy nên cũng không dám tỏ ra là cô con dâu quá quắt trước mặt chongo. Nàng chỉ tỏ những cớ chuyện khó chịu khi nào không có mặt Đạt. Bà Định cũng biết thế nên cam chịu buồn một mình, chứ không muốn làm khó xỏ cho thằng con. Và cũng vì bà rất thương thằng cháu nội Cay. Sau năm 75, bà đã vất vả vừa nuôi con, vừa thăm nuôi chongo, bị hà hiếp để điếu mà bà vẫn tận tụy tại chỗ đến ngày ông Định ra tù rồi sang Mỹ diện H0. Sả gì chuyện khó chịu của cô con dâu! Bà nghĩ thế nên luôn nhón nhục dần lòng để tỏ thái độ ôn hòa. Bây giờ ông Định đã mất, bà không muốn mất luôn thằng con và đứa cháu nội.

Sau khi Đạt cưới vợ, bà Định nhận ra sự ác còm của cô dâu nên không muốn sống chung, sợ xảy ra chuyện chongo hay. Bà dọn ra cái chung cư một phòng ngủ gần đó để tiện việc chạy qua chạy lại thăm thằng con trai độc nhót. Khi Hà sinh thằng Cay, bà mừng vô kể và thường qua chơi với cháu. Hà miễn cưỡng để cho

bà Định qua lại, nhưng đến khi hai vợ chồng đi điều kiện mua nhà, Hà nhất định đòi Đạt mua nhà ở thành phố khác, để bà Định khỏi phải lui tới nhiều, chướng mắt. Đạt không muốn xa mẹ, nhưng cũng không muốn gia đình lục đục, sẽ ảnh hưởng cho thằng con. Cuối cùng, Đạt chịu mua cái nhà ở thành phố khác bên, để anh có thể ghé thăm mẹ thường xuyên, và cũng để bà Định có thể lấy xe buýt đi thăm cháu.

Bà phù thủy.

“Chiến thắng” này làm Hà hớn hê, vui sướng lắm. Nàng vô hăng khoe với con bạn thân người Mỹ Laura, là đã thành công trong việc tách rời bà mẹ chồng ra xa thằng con của mình. Hà cứ ngỡ người Mỹ không khan tình cảm, lọt lạt tình gia đình giữa các “In-Law,” mẹ vợ mẹ chồng, con dâu con rể với nhau và việc này sẽ làm Laura vui lắm. Không ngờ nghe xong Laura cười ngọt:

– “You’re a bitch!” (Mày là đĩ sói cái!) Không ngờ một người hiên lành như mày mà cũng “đĩ chiêu” phù thủy ra!

Lại “Phù Thủy”!

Hà tái mặt, nõi đau cĩa nàng đã bị chạm vào làm nàng nõi giận:

– Nhưng tao không thích bà ỹ!

– Thích hay không thích là việc cĩa mày. Nhưng mày “cĩa cĩa” bà già chĩa thăm cháu, coi chừng bị kiện đĩy!

– Kiện? Hà trĩa môi: – Nó là con cĩa tao, tao muĩa cho ai gặp thì cho. ỹ đó mà kiện!

Laura lĩa đũa:

– Mày sai rĩa! Đĩa với luật pháp, ông bà cũng có đặc quyĩa viĩa thăm cháu cĩa họ! Bà hàng xóm cĩa tao năm ngoái đã thừa con dâu vĩa tội cĩa không cho bà thăm cháu nội. Và tòa đã xĩa bà thĩa kiện, buộc cô con dâu đĩa cho bà nội đĩa đưa mĩa đĩa cháu đi chơi mĩa hai cuĩa tuĩa một lĩa. Bây giờ bà ỹ không cĩa hĩa “ý kiĩa ý cá” gì cĩa, cứ cuĩa tuĩa là đĩa gỗ cĩa. Và mẹ chúng phĩa chuĩa bị sĩa sàng quĩa áo, sách vĩa, đĩa chơi... đĩa cho bà chĩa tụi cháu đi, đĩa chiĩa Chúa Nhật chĩa vĩa trĩa lại.

Hà nghe thĩa cũng hơi ngán ngán. Cái nước Mỹ thật là kỳ cục, luật lệ gì mà lại chĩa vào xĩa chuyện trong nhà cĩa người ta kia chứ. Nhưng mẹ chĩa nàng rĩa hiên lành và tiĩa Anh tiĩa u đâu có bao nhiêu mà sợ bà thừa với kiện. Mĩa lĩa cĩa thĩa có chút gì áy náy Hà thường đĩa lĩa cho bà đĩa lương tâm đỡ cĩa rút.

Cuĩa tuĩa là lĩa Halloween. Vợ chĩa Hà mới dọn vĩa thành phĩa này chĩa vài tháng, và đây là cái lĩa Ma đĩa tiên nơi chĩa ỹ mới. Hôm qua Hà nói chuyện với Lily bà hàng xóm Mỹ nhà bên cạnh và nghe mĩa đĩa con bà bàn tán vĩa một “đĩa hẹn” tụi nhĩa không bao giờ bĩa qua trong ngày lĩa Ma, đó là ngôi nhà màu hĩa to lớn và thật đẹp ỹ góc đường cĩa bà “Phù Thủy.”

Lại Phù Thủy!

Có lẽ Hà bị ám ảnh nên mỗi khi “đụng” phải hai từ này là Hà chột dạ. Lũ trẻ còn kháo nhau nhà bà Phù Thủy năm nay trang hoàng lù Ma rất nguy nga, “ngầu” nhất thành phố. Hà định bụng thế nào cũng đưa thằng cu Keith đến xin kẹo để xem cho biết “bà Phù Thủy” mặt mũi ra sao.

Tính vậy nhưng Hà không chờ được. Buổi sáng cuối tuần, một ngày trước lễ Ma, trong khi cha con Đạt còn ngủ nướng, Hà đi bộ tập thể dục bên ngoài. Vừa tới góc đường là đụng ngay ngôi nhà màu hồng nổi tiếng của “bà Phù Thủy”. Từ ngõ đâu xa, hoá ra bà ta cũng là hàng xóm. Tiện thế nàng quyết định dừng chân thăm ngôi nhà màu hồng xem thế.

Song ở Mỹ cũng đã một thời gian dài, Hà từng đi xem rất nhiều cảnh Halloween và hóa trang độc đáo. Nhưng chưa bao giờ Hà được tận mắt chứng kiến “Ngôi nhà Ma” nào kinh khủng hơn là ngôi nhà màu hồng này. Mới bước lại gần, Hà đã sợ hết hồn vì những gì hiện ra trước mắt. Quả thật là một sự trang trí vô cùng khủng khiếp. Gọi là khu nhà Ma thì cũng chưa đúng, mà phải kêu là “Ngôi nhà Ma trên nghĩa địa” thì chính xác hơn.

Trước sân, tại một gốc cây xanh là con quạ đen mình người đầu sói đứng há miệng nhe răng. Xung quanh nhiều con Ma khác lớp trang lớp đen cũng đang vung nanh múa vuốt hù người khách không mời mà đến. Hà đang đứng tròn mắt sửng sờ nhìn vào đám bìa mộ dựng xung quanh như một khu nghĩa trang thì “bà Phù Thủy” bước ra chào. Bà không có hóa trang, và Hà nhận ra bà Phù Thủy mà tội nhè đến đấy lại là một phụ nữ xinh đẹp còn rất trẻ, chỉ khoảng trong ngoài bốn chục.

– Chào chị. Cô ta nói -Welcome chị ghé thăm.

Hà cũng chào lại, tự giới thiệu, và người hàng xóm cho biết tên là Andra. Khi biết Hà là hàng xóm mới, Andra đưa Hà đi khắp nơi để xem trưng bày, giới thiệu cho biết tên của từng “con Ma Boo” được chưng trong vườn, như con Ma sói “Wilma Werewolf,” bà Phù Thủy “Willow Witch,” và ma cà rồng “Lily

Vampire...”

Sau khi cho Hà xem họt trang trí bên ngoài, Audra nói:

– Chị Hà này, chiều nay năm giờ chị có rảnh mời chị trờ lại đây dự buổi tiệc Ma với chúng tôi, chị sẽ được thưởng thức những món ăn độc đáo “có một không hai.” Hàng năm nhà tôi đều có chuần bị cho buổi tiệc miễn phí nhưng linh đình này, một ngày trước ngày lễ chính.

– Nhưng chúng ta mới biết nhau lần đầu, mà sao chị đi xư ưu ái với tôi như vậy?

Hà ngạc nhiên hời. Người hàng xóm Mỹ cười và trờ lời:

– Chúng tôi mời họt tất cả mọi người, quen biết hay không cũng đều có thể vào chung vui. Nhưng chị là hàng xóm mới, và cũng chính vì tôi rất thích làm bạn với người Việt Nam. Rồi cô kể Hà nghe cô đã từng có một người bạn Việt Nam rất thân trước đây nhưng giờ đã dọn đi xa.

Con ma trong vườn.

Vì lời mời thật lòng của Andra nên đến chiều Hà và Lily người hàng xóm bên cạnh đến dự tiệc ở ngôi nhà màu hồng để xem cho biết buổi tiệc Ma. Hai người đến bọn trẻ con ở nhà với cha chúng, ngày mai mới để nó đi xin kẹo. Hà chỉ vì tò mò muốn biết “bữa tiệc Ma” ra sao nên định đi một tí rồi về. Khi họ đến thì nhà đã rất đông khách khứa. Người ta đang ăn uống cười nói râm ran, từ bên ngoài vào đến bên trong. Bà Phù Thủy bây giờ đã “lên khuôn” hóa trang y hệt bà phù thủy chững trước của. Thướt tha, nhưng...ghê rợn với khuôn mặt trắng bệch trong

chiếc áo chùng đen, tay cầm cây chổi, bà Phù Thủy ra tận cửa tiếp đón và dẫn khách vào nhà.

Vừa bước qua khỏi cửa, Hà giật mình tái mặt khi nhìn thấy một c quan tài đặt ở góc nhà cạnh chiếc ghế sofa. Trong quan tài là xác chết nằm thong còng của một phụ nữ mặc áo đầm dài bằng lụa đen óng ánh, đầu đội mũ đen có băng đô hai tay gác trên bụng. Nhìn quanh phòng khách, Hà rung mình khi thấy những chiếc đầu lâu to đùng nhe hàm răng trắng nhợt với hốc mắt đỏ lòm như máu, trên tường nhiều tranh ảnh ma quái đến loại nhìn giống như khu địa ngục mà Hà từng thấy trong các bức tranh minh họa ma quái kỳ dị. Thấy Hà nhìn chằm chằm vào c quan tài và xác chết, Andra nói:

– Tôi đang kêu người đóng một c quan tài thật bằng gỗ đó chị, chắc là đến Halloween năm sau sẽ có.

– Trời đất! Hà kêu lên. -Quan tài thế này cũng để làm cho tôi sợ mất vía rồi, mà chị còn đóng quan tài thật thì trông... khiếp đến chừng nào!

– Phải vậy mới đúng là đến...hù ma chứ chị. Andra cười ha ha. – Đây là sở thích của tôi!

Thật là một sở thích quái đến. Hà thầm nghĩ.

Bao nhiêu đó cũng đã để làm cho Hà sợ đến “vỡ mật” rồi, nhưng khi Andra đưa Hà và Lily vào nhà bếp thì Hà còn “rợn tóc gáy” hơn. Trên bàn, từ ly tách đĩa bát đến thau chậu rửa đều là những hình tượng không đầu lâu thì cũng quái dữ, hoặc là ác thú ma vương. Andra giới thiệu bọn họ với ba người đàn bà bạn của gia đình, một người Hoa, một M, và một người Mỹ trắng, đang phụ giúp lấy thức ăn vào đĩa, để sẵn ra bàn. Thomas, chồng Andra đứng ngay cửa nhà bếp, đưa cho mỗi người khách bước vào một đĩa thức ăn để họ bùng ra vườn hay trước sân vừa ăn vừa thưởng thức những cảnh tượng ma quái.

Chào hỏi Thomas và mấy người bạn của Andra xong, Hà nhìn kỹ bàn tiệc. Khi thấy các thức ăn trên bàn, ruột gan nàng bỗng

còn cào, phát ói. Một bộ óc người còn tươi roi rói nằm trên đĩa như mới vừa cắt ra. Bàn tay, bàn chân của xác chết tái xanh có dấu mới chặt từ khoang chân ngay mắt cá. Một cái đầu lâu còn dính đầy máu nằm nhẹ rỗng trên cái khay màu đen. Rồi những hàm răng trắng in, móng tay da dẻ nhẵn nhéo, bộ xương sườn người chết...

Thức ăn Ma trên bàn tiệc

Hà run run vịn vào bàn, ráng định thò tay để khò bị té xuống. Thế nhưng, những người khách lại rất hào hứng. Vừa nhận đĩa thức ăn là họ dùng nĩa gắp một món cho vào miệng ngay, và trầm trầm khen “Tuyệt vời!” trước khi quay bước đi ra để cho người kế tiếp bước vào. Một bà khách còn nói, “Ăn một lần là nhớ cả đời, nên mỗi năm tôi đều ghé lại đây!” Thì ra tất cả các món ăn kinh dị này đều được làm bằng vật liệu của bánh kem và chocolate, thơm ngát mùi. Dù vậy, Hà cũng chẳng thể nào có gan để nếm thử. Nàng chỉ nhặt vài chiếc kẹo rồi ngậm cho đỡ buồn nôn. Thấy Hà không dám ăn, Andra như đọc được suy nghĩ của

nàng nên nói:

– Chị ra đây với tôi! Ra vườn sau cho mát.

Bước theo sau bà “Phù Thợy,” Hà càng lúc càng thấy lạnh mình. Đây quí là chổn “âm ty,” là một khu nghĩa trang với rất nhiều ngôi mộ mới đắp nằm rải rác trong vườn, dưới các gốc cây, bên cạnh hàng rào, gần vách tường của nhà mát. Mỗi ngôi mộ đều có dựng bia đằng hoàng, y như mộ thật. Andra cho biết chính tay cô đã vun đắp thành những nấm mồ và dựng bia lên trong tuần lễ đầu tiên của tháng Halloween. Hà bước ra phía cây hồng um tùm bên trái, và sém chút nữa thì té bật ngửa khi đụng phải một con rắn to dài thông thường treo mình từ trên cây xuống đất. May mà Hà kịp nhìn thấy chiếc đầu người trên mình rắn nên mới nhớ ra đó là rắn gi.

– Chị Hà qua đây tôi cho chị xem cái này! Andra nói xong bước lại mồ của nhà kho b góc khu vườn. Hà đi theo ghé mắt nhìn vào, và há hốc mồm vì sợng sợt. Trong nhà kho không biết cơ man nào là những con Ma cao lớn nhìn rất gớm ghiếc. Thôi thì để loại từ rắn rất, đến Ma Vương, Phù Thợy... Andra cho biết cô có một trang web hên hoai để bày bán những mặt hàng Halloween này. Đây là những con “ma vương gi” cao cấp, giá bán từ một trăm lên đến nhiều trăm.

– Tôi dùng hết cả những thời gian rảnh để làm ra chúng đấy! Cô hạnh diện khoe.

– Trời ơi! Hà kêu lên. –Vậy thì tiền chị để đâu cho hết.

– Chúng tôi không hề xài số tiền này, Andra nói. –Mà là dùng chúng vào mục đích khác.

Rồi cô cho biết, cô dùng số tiền “bán Ma” để bỗ trợ, cấp thức ăn nuôi trẻ em nghèo bên Châu Phi và Philippines. Mỗi đợt cô bỗ trợ bốn đứa, hai đứa bên Phi Châu và hai đứa bên Phi, cứ mỗi sáu tháng một lần, Andra đi gọi tiền và bốn thùng quà gồm quần áo sách vở để chơi cho lũ trẻ. Cho đến khi tụi nh được mười tám tuổi, để tuổi đi làm thì hội từ thiện sẽ chuyển cho

Andra những h^o sơ khác đ^o cô ti^op tục b^oo trợ.

– Vui l^om chị ạ! Andra nói. – Tụi nh^o vi^ot thư h^oi âm g^oi hình ^onh chúng cho tôi và kêu tôi bằng mẹ, d^o thương vô cùng. Hôm nào tôi sẽ cho chị xem thư và hình chúng nó. Vợ ch^ong tôi không th^o có con, nên l^oy ni^om vui từ những đứa tr^o này làm ni^om hạnh phúc.

Hà nghe Andra k^o chuyện mà lòng xúc động vô vàn. Bây giờ nhìn Andra Hà có c^om giác đây là bà Tiên hi^on diệu chứ không ph^oi là một “bà Phù Th^oy.” Nàng ch^ot nao lòng nghĩ đ^on những khuôn mặt h^oc hác c^oa các đứa tr^o Phi Châu đen nhem nh^om, g^oy gò, tr^oxương vì đói thường chi^ou trên TV, r^oi n^oy ra một sáng ki^on. Nàng nói với Andra:

– Sau này khi nào r^onh, tôi sẽ qua đây phụ với chị. Tôi có chi^oc máy may r^ot t^ot và còn nhi^ou cuộn ch^o lớn, cùng các loại v^oi vóc đ^o màu mà ngày xưa anh chị tôi m^o shop may, r^oi dọn đi ti^ou bang khác còn đ^o lại cho tôi. Chúng ta sẽ cùng làm thêm nhi^ou s^on ph^om mới cho bộ sưu tập c^oa chị. Tôi mu^on góp ph^on vào giúp cho tụi tr^o. Tôi hy vọng ^o bên chị, tôi cũng có th^o khát tri^on hơn năng khi^ou sáng tạo c^oa

mình!

– ^o! Andra kêu lên sung sướng. –Chị t^ot quá! Tôi sẽ nói lại với Thomas, ch^oc anh ^oy cũng sẽ vui l^om.

Khi hai người vào lại trong nhà thì đã thừa bớt thực khách ra vào. Andra b^ong b^o đi đâu m^ot. Bà hàng xóm Lily thì v^on còn m^oi mê th^o cho h^ot các món thức ăn Ma trên bàn. Hà ng^oi không ch^ong bi^ot làm gì nên b^ot chuyện cùng bà bạn M^o c^oa Andra tên Angela. Angela k^o, đã chơi với Andra từ khi còn học High School. Công việc hiện nay c^oa Andra là làm qu^on lý c^oa hàng “Health Food Store” chuyên bán các loại thu^oc nam, cây lá và thực ph^om “organic” g^on gi^ong như tiệm thu^oc B^oc c^oa người Tàu hay người Việt. Ch^ong c^oa Andra, Thomas, là một kỹ sư ^ong nước cũng đang có việc làm r^ot t^ot. Khi Hà khen vợ ch^ong Andra còn tr^o mà đã tạo dựng được sự nghiệp và làm ch^o ngôi nhà đẹp nh^ot

khu xóm này, thì Angela nói:

– Đó là do công sức vợ chồng họ tự gầy dựng lên. Hai người làm việc rất vất vả để có được ngày hôm nay.

Angela còn kể, ngày trước bố của Thomas rất giàu có, nhưng ông chồng hề giúp họ một tí gì. Ông là người gốc Đức, rất khôn ngoan và thành công trong lĩnh vực kinh doanh, nhưng tính tình cũng rất độc tài. Ông giận Thomas không nghe lời theo học kinh tế để vào làm việc với công ty chứng khoán của ông, vì Thomas mê ngành bóng nước. Đám cưới của đưa con trai độc nhất ông cũng chồng cho đành nào. Nhưng không may cho ông, trong thời kỳ kinh tế tuột dốc, ông đã bị phá sản. Bây giờ vào già ông bị trơng tay.

Hai người đang mải mê trò chuyện, bỗng nghe tiếng nhiều người ồn xao. Hà nhìn qua thì thấy một ông già đang điếu khiên chiếc xe lăn từ trong phòng ngủ chạy ra. Andra bước theo sau cười tươi rói. Thì ra cô đi làm công việc hóa trang. Ông già với trang phục áo choàng trắng dài lưng nhùng phở của chiếc xe, đầu đội mũ chóp nhọn trắng có dải băng đen. Bộ tóc giả trắng toát dài ma quái lấp lánh dưới ánh đèn, tỏa ra hai bên má phở xuống ngực. Mũi ông được tô vẽ đen ngòm, cái mũi thì vàng chốe, còn xung quanh miệng được sơn đỏ lòm nhìn thấy rộng hoang như là miệng một con quỉ. Tuy hóa trang nhìn dữ tợn vậy, nhưng ông già trông có vẻ ấm yu.

Andra đưa ông đến cạnh bàn ăn, lấy đĩa gắp mỗ món một ít, và bụng lại đưa cho ông già, nói bằng một giọng rất dịu dàng:

– “Try a little bit, dad!” Thử một chút đi. Nếu cha ăn được con sẽ lấy thêm mỗ món khác cho cha.

Nói xong Andra vệt mỗ sợi tóc giả hai bên miệng ông già, sửa lại chiếc mũ nhọn cho chnh. Nhìn cô giẻng như đang chăm sóc cho một em bé. Rồi cô đứng dậy, nói bằng giọng trân trọng:

– Năm nay, đặc biệt gia đình chúng tôi xin giới thiệu với các bạn một thành viên mới, ông cụ là bố của Thomas, chúng tôi vừa

đón ông về từ Ohio, và từ nay ông sẽ sống với chúng tôi.

Trong khi mọi người vỗ tay rôm rốp thì Hà ngồi lặng lẽ.

Cái chết của Andra đã khơi dậy trong tâm nàng một nỗi ân hận sâu xa lớn cảm giác xấu hổ khi nhìn nàng ngạt thở. Người cha chồng giàu có của Andra đã từng bỏ rơi vợ chồng cô, vậy mà lúc cuối đời ông già ốm yếu vợ chồng cô vẫn đem về chăm sóc. Còn Hà, chỉ một lời nói vu vơ khi chưa cưới của bà mẹ chồng, mà nàng mang mãi nó trong lòng để cho hận ghét làm cách xa tình bà cháu, nghĩa mẹ con...

Trên đường về, Lily nói chuyện huyền thuyên, khen các món ăn trong buổi tiệc Ma ngon và độc lạ. Hà im lặng bước đi, trong lòng nghĩ đến việc ngày mai dắt thằng Keith đi xin kẹo.

Về đến nhà, Hà lấy điện thoại gọi ngay cho mẹ Đạt:

– Mẹ ơi chưa?

Đây là lần đầu tiên từ ngày về làm dâu nàng nói chuyện với mẹ chồng bằng một giọng nói dịu dàng. – Mẹ cháu bị đi mai con lên chỉ mẹ xuống chơi với thằng Keith, rồi tôi lại mời mẹ con bà cháu mình dắt nó đi xin kẹo nhé!

Nói xong Hà vội vàng gác máy, để lại đầu dây bên kia bà Định đứng lặng người, trong lòng xúc động đến sửng sờ.

Đêm đó Hà đã có một giấc ngủ thật ngon. Và đó cũng là lần đầu nàng cảm thấy nhẹ lòng khi nghĩ đến mẹ chồng. Sáng dậy, Hà trở lại ngôi nhà màu hồng của Andra, mua bộ đồ hóa trang Phù Thủy cho nàng và một bộ áo choàng mũ trái bí để cho “nội thằng Keith.”

Phương Hoa

THƠ HALLOWEEN

HỘI MA HALLOWEEN.

CAO MỸ NHÂN

Theo anh đi dự hội Ma

Tháng Mười buổi tối ngày Ba Mươi này

Áo em trắng khói sương bay

Tóc anh cũng trắng như mây lạnh buốt

*

Dọc đường từ lúc hoàng hôn

Đã nghe tiếng hét Ma còn cười vui

Hoá trang trong nỗi ngậm ngùi

Khăn che nửa mặt, tình vui mộng mơ

*

Đèn nhà thiên hạ to mờ

Đưa tay lên gõ cửa chờ tha nhân

Kẹo ư ? U S A chứa chan

Vui trao từng gói hân hoan xứ người

*

Quê nhà dịch bệnh khắp nơi

Saigon lụt lội nửa vùi tung hô

Ma đang đuổi bắt tứ bề

Khôi hài lời chúc " Happy Halloween " này

*

Thôi thì đợi dịp mười mai

Ma quên lễ hội, quí sai hẹn hò

Đã mừng hoa nở đầy thơ

Tháng Mười ngày ngấn đêm chờ trăng treo...

CAO MỸ NHÂN

31 – 10 – 2025

SỢ MA. CAO MỸ NHÂN

*

Ta nghe ô đâu hỡi

Tiếng quạ ma réo gọi

Ta thấy ô đâu rồi

Bóng hình ai hớp hỡi

*

Giờ chưa tan bóng tối

Những đêm trăng chơi với

Trên vòm cây quạ đợi

Ánh dương lên cuối trời

*

Ta hết hoàng hôn người

Hơi thở dài hiu quạnh

Có thật không cuộc đời

Đang rơi vào bất hạnh

*

Mặt trời xa lộp lánh

Tia sáng loé chân mây

Đưa bình an tới đây

Nội kinh hoàng biến mất...

CAO MỸ NHÂN
